

РЕШЕНИЕ

№ 27

гр. София, 02.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 30.11.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Росица Драганова
Ралица Романова

при участието на секретаря М. Велева и при участието на прокурора Ютеров, като разглежда дело номер **1483** по описа за **2012** година докладвано от съдия Ралица Романова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С решение без номер и дата, постановено по НАХД № 16850/2010год., Софийски районен съд, НО, 97-ми състав е потвърдил наказателно постановление /НП/ № Р-10-452/24.11.2010г., издадено от заместник - председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което на ЗАД [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 1000 / хиляда/ лева, на основание чл. 319 от КЗ, във връзка с чл. 317а, ал. 3 от същия кодекс.

Срещу така постановеното решение е постъпила в срок касационна жалба от ЗАД [фирма], с която се иска неговата отмяна като неправилно и постановено в нарушение на материалния закон. В подкрепа на това касаторът навежда доводи срещу изложеното от Софийски районен съд, като твърди, че с потвърждаване на процесното наказателно постановление, съдът е направил несъответстващи на събраните доказателства изводи.

Ответникът по касационната жалба – Комисията за финансов надзор, редовно призовани, в съдебно заседание се представляват от юрк. Х., която излага възражения срещу наведените доводи за незаконосъобразност на решението и представя допълнителни аргументи в писмени бележки.

Представителят на Софийска градска прокуратура намира оспорваното решение за

правилно и законосъобразно, а жалбата за неоснователна.

Административен съд София - град, VII-ми касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е допустима, предвид обстоятелствата, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14-дневен срок от съобщаването на обжалваното съдебно решение.

Разгледана по същество същата се явява основателна.

За да постанови оспореното съдебно решение, СРС в цялост е установил фактическата обстановка, което потвърждава фактите и констатациите на административния орган в проведеното административно наказателно производство.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административно процесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо, но е постановено в несъответствие с материалния закон. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази и това, че решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Административен съд София – град, VII касационен състав, намира касационните оплаквания, въведени в жалбата на ЗАД [фирма], по повод на която е образувано настоящото производство, за основателни.

От фактическа страна е установено, че ЗАД [фирма] е представила в КФН информация за сключени застрахователни договори по задължителна застраховка „Гражданска отговорност” на автомобилистите по реда на чл. 294, ал. 4 вр. ал. 1 КЗ в периода след 46-тия ден от датата на тяхното сключване, с което е нарушена разпоредбата на чл. 317а, ал. 3 КЗ, която определя, че застраховател, който е представил информацията по чл. 294, ал. 1 и 4 от КЗ в периода от 45-ия до 60-ия ден включително от датата на неговото сключване, следва да се наказва по реда на чл. 319 от КЗ.

Първоинстанционният съд не е отчел възраженията на жалбоподателя, че приложените от наказващия орган разпоредби се отнасят само до чуждестранни, но не и до местни лица. На основание чл. 8 лица, които могат да извършват дейности по застраховането, съгласно нормите на КЗ са както български юридически лица /с/с седалище в Р. Б./, така и такива, които нямат седалище или място на стопанска дейност тук, а действат при условията на право на установяване или свобода на предоставяне на услугите /съгласно принципите на правото на ЕС и Договорите за Европейския съюз и за функционирането на Европейския съюз – чл. 8, ал. 1, т. 2 от КЗ/. Българският законодател за последните е наложил по-строги санкции и засилен контрол и отчетност пред съответния надзорен орган като е въвел по-стриктни разпоредби и съответно отделни санкции за тези лица.

В настоящия случай, касаторът не упражнява дейността си при условията на чл. 8, ал.1, т. 2 от КЗ, следователно и неприложими са към него изискванията на чл. 294, ал. 1, съответно на чл. 317а от КЗ и неправилно административният орган се е мотивирал с наличието на такова нарушение.

СРС е изпълнил служебното си задължение да събере доказателства за проверка на изложените в акта и НП факти, като е приобщил към делото по надлежния

процесуален ред относимите писмени и гласни доказателства. Неправилно са приложени цитираните по-горе материално правни разпоредби, което налага оспореното решение да бъде отменено в цялост, както и да бъде отменено потвърденото с него наказателно постановление.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предложение 1 от АПК, Административен съд София-град, VII-ми касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение без номер и дата, постановено по НАХД № 16850/2010год. на Софийски районен съд, НО, 97-ми състав И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № Р-10-452/24.11.2010г., издадено от заместник - председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Застрахователен надзор”.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.